Petr Hájek: Půjde tlusté do tenkého: Za měsíc máme po našich volbách. Za dva po těch amerických. Vystrčil předvedl, co chystá zdejší Pátá kolona. V tom, co přijde, bude důležitá každá pozice. Vystrčíme je z nich? Jde o hodně

- CZ24 News | 7. září 2020

ČESKO: Petr Hájek nepochybuje o zbytečnosti krajů a Senátu, ale na příkladu Tchajwance Vystrčila připomíná, že „bezvýznamné volby“, které jsou před námi, jsou v kontextu ostatních šílených dějů významnější, než se zdá

Konec prázdnin odpálil vlnu různých hysterií, které – jakkoli se to mnohým možná nezdá – mají jediného společného jmenovatele: volby. Především ty za oceánem, po nichž bude všechno jinak, bez ohledu na to, jak dopadnou. Říci, že podle toho, kdo zvítězí, by bylo matením. Globalisté (příznačně si tam říkají Demokraté, pochopitelně „liberální“) jsou rozhodnuti zabránit pokračování Trumpova prezidentství jakýmikoli metodami. Od podvodů s takzvaným korespondenčním hlasováním, až po vyvolání občanské války.

Jejich soudruzi v Bruselu jim v tom nejen drží palce a pomáhají, ale současně se učí. Protože tentýž problém je rovněž nemine. Dlouho mlčící většiny se nezadržitelně probouzejí, takže v Itálii, Francii – ale už dokonce i v Německu – si nemohou být „Sorosové“ ničím jisti. Veřejnost ve státech střední Evropy (Majdan se zatím podařil jen na Slovensku, ale zjevně půjde o krátkodechou záležitost) Západ předešla. Zkušenost s předchozí totalitou vyburcovala lidi v Polsku a Maďarsku k odporu proti té přicházející – zjevně ještě mnohem drastičtější.

U nás to není jinak, lišíme se jen v projevu. Na rozdíl od našich sousedů, většina totiž nemá jednotícího společného jmenovatele proti zlu. Tím může být jen duchovní rozměr přesahující každodennost. Ten se ale složitým historickým vývojem podařilo u nás oslabit a „ateistické náboženství“ nabízí tak nanejvýš konzumní „spiritualitu“, jež je hlavní charakteristikou rozpadajícího se dekadentního Západu. Kdyby nebylo zkušenosti ze čtyř desetiletí „budování socialismu“ (nesou ji dnes především kavárnou nenávidění „důchodci“), byli bychom na tom stejně jako hroutící se západní „demokracie“ – ta hlavní, americká, na místě čelném.

Agenti sebezničení

Proto je pro bruselské Mičurince tak obtížné naroubovat na docela již odolný národní kmen jedovaté odnože západní „kulturní revoluce“. Když nějací tupci nastříkají na pomník prezidenta-osvoboditele Edwarda Beneše nápis „masový vrah a rasista“, nikoho to ze židle nezvedne. Nanejvýš si zaťuká na čelo. Totéž se týká celého černošského rasismu, buzerantského boomu (mají stejný deviantní základ), všech těch „me-too“ či „gretenských bolševiků“ s globálním oteplováním. Na tohle tady masově nikdo neskočí, dokonce ani dostatečné zástupy adolescentů zpracovaných školami ovládanými soudruhy z Člověka v tísni.

Proto jsou tak důležití agenti Bruselu a washingtonského Deep State. Mají obsazená už jen hlavní média a politické instituce s minimální demokratickou legitimitou. Ti první se věnují vytváření co největšího hluku a drobných hysterií či afér, ti druzí pro ně připravují „materiál“. Nic jiného není ani trapnost „Tchajwance“ Vystrčila (ODS), který se prohlásil za „inkarnaci“ Václava Havla a JFK současně. Prezidentova odpověď, že tohohle politického puberťáka nebude zvát na setkání politických špiček, je sice správná, ale šíře problému je větší.

Tahle Pátá kolona, která má za úkol vnést do naší „poučené reality“ prvky západního sebezničení, samozřejmě ví, že v regulérních parlamentních volbách nemá šanci. Proto hledá vedlejší cesty. Záškodnictví nám sice může způsobit hospodářské ztráty, ale současně vytváří podmínky pro pravý opak toho, co podle not svých řídících „agentur“ připravují. Tak jako když se Havel pokusil zlikvidovat náš (a hlavně slovenský) zbrojní průmysl a opuštěné trhy předat Američanům a Němcům. Nezamýšleným důsledkem však byla bouře, která nakonec rozbila Československo. I nyní Vystrčilové, Kalouskové, Hřibové a spol. mají za to, že poškozováním státu nás ještě více připoutají k EU. Ve skutečnosti však přibližují czexit.

Nezajímavé volby?

Jistěže nejsou volby jako volby. Za dva měsíce bude po těch amerických (vítěze však možná ještě dlouho znát nebudeme). Za měsíc touto dobou bude po volbách u nás. Z hlediska závažnosti jsou tyhle volby samozřejmě druhořadé. Kraje i Senát jsou nesmysl, obojí vzniklo nikoli z potřeby státu, ale z potřeby uplacírovat někam stovky darmojedů přisátých na peníze vyrvané z peněženek daňových poplatníků. Jenže co se stalo, nejde odestát, kapři si rybníky obvykle nevypouštějí. A tak máme o dvoje volby víc a o miliardy ve státním rozpočtu méně.

Mediální mainstream ječí proti pár korunám přidaným důchodcům, ale volání po zrušení nepotřebného Senátu a krajů od nich neslyšet. A to proto, že lidé většinou tyto volby ignorují, takže trpasličí strany Kavárny (tzv. demoblok) napojené na Brusel (Berlín) mají šanci za volebního nezájmu protlačit své „agenty“ do politiky. Vystrčilova provokace Číny na Tchaj-wanu je toho typickým důsledkem. Senátoři sice nemají do zahraniční politiky státu co mluvit (právě tak jako komunální starostové a primátoři) – ale torpédovat národní zájmy České republiky přesto mohou docela úspěšně – právě ve spojení s kavárenskými médii.

Ne náhodou se Vystrčil v Čankajškově vzbouřenecké provincii dovolával soudruhů z Miliónů chvilek: schůzky zvané demonstrace proti premiérovi a prezidentovi (zvolenými opakovaně totální většinou) jsou přesně tím „materiálem“, který musí někdo vyrábět, aby bylo o čem psát a vysílat. Co současně mobilizuje tu část společnosti, která z různých příčin podporuje naše národní a státní sebezničení. Takoví tu byli (a budou) vždycky.

Ti k volbám do krajů a do třetiny Senátu půjdou. Aby tam prostrčili další Vystrčily. Pokud je tam nechceme, není jen povinností k těmto „druhořadým“ volbám jít. Ale snažit se také ve svém okolí vysvětlit voličům „mlčící většiny“, aby je tentokrát výjimečně nevynechala.

To, co nás totiž čeká za otřesy po volbách v Americe, můžeme alespoň trochu zmírnit, když Pátá kolona neobsadí kraje a Senát. V opačném případě – jak nám ukázal i Vystrčilův tchajwanský taneček – už nemusíme jen kroutit hlavou a ťukat si na čelo.

Bahno „hlubokého státu“ (Deep State) se zvedne odevšad. A využije každé pozice, kterou mu svým nezájmem či pohodlností většina přenechá.

Autor: Petr Hájek